# KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1501/95

## av den 29 juni 1995

## om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål (1), senast ändrad genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige och genom förordning (EG) nr 3290/94 (2), särskilt artiklarna 13.11 och 16.2 i denna, och

med beaktande av följande:

För produkter som omfattas av den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål måste exportbidrag, utjämningskoefficienter och exportavgifter fastställas som en särskild åtgärd vid störningar inom spannmålssektorn enligt vissa antagna kriterier för att täcka skillnaden mellan noteringar och priser på dessa produkter inom gemenskapen och på världsmarknaden.

Med hänsyn till prisskillnaden på det spannmål som bjuds ut av de olika exportländerna på världsmarknaden är det lämpligt att särskilt beakta de olika speditionskostnaderna och att fastställa exportbidragen med hänsyn tagen till skillnaden mellan de representativa priserna inom gemenskapen och de mest förnånliga noteringarna och priserna på världsmarknaden.

För att göra det möjligt att exportera finmalet mjöl, krossgryn, grovt mjöl och malt bör, å ena sidan, priserna för basspannmål och de kvantiteter som är nödvändiga för tillverkning av produkterna i fråga och värdet av biprodukterna och, å andra sidan, produkternas avsättningsmöjligheter och försäljningsvillkor på världsmarknaden beaktas för att fastställa exportbidragen.

För att utjämningskoefficienten skall fungera i enlighet med föreskrifterna i artikel 13.8 andra stycket i förordning (EEG) nr 1766/92 är det nödvändigt att de kan differentieras efter destinationen för de produkter som skall exporteras.

För en effektiv förvaltning av gemenskapens fonder och för att ta hänsyn till exportmöjligheterna för produkterna i fråga är det lämpligt att föreskriva att exportbidrag och exportavgifter fastställs genom ett anbudsförfarande för en bestämd kvantitet för de produkter som avses i artikel 1.1 a och b i förordning (EEG) nr 1766/92.

De anbudsinfordringar som genomförs bör omfattas av enhetliga principer för att säkerställa lika behandling av alla berörda parter inom gemenskapen. För detta ändamål bör offentliggörandet av beslut om anbudsinfordran i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* åtföljas av ett meddelande om anbudsinfordran.

Anbuden måste innehålla de uppgifter som är nödvändiga för deras värdering och åtföljas av vissa formella förpliktelser.

Ett högsta exportbidrag eller en lägsta exportavgift bör fastställas. Detta förfarande säkerställer att alla de kvantiteter som berörs av detta fastställande tilldelas.

Marknadssituationer kan uppstå där de ekonomiska aspekterna för den avsedda exporten leder till att en anbudsinfordran inte fullföljs istället för att fastställa ett exportbidrag eller en exportavgift.

En säkerhet bör ställa för anbudet, som skall säkerställa att den licens som utfärdats inom ramen för anbudsinfordran används vid export av kvantiteterna. Denna förpliktelse kan bara uppfyllas om anbudet fullföljs. Om anbudet återkallas måste säkerheten förverkas.

Närmare föreskrifter måste fastställas för meddelande av resultat av anbudsinfordran till dem som lämnat anbud och för utfärdande av de licenser som krävs för export av de tilldelade kvantiterna.

För att fastställa exportbidrag för de produkter som avses i artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 1766/92 och för att kontrollåtgärder inte skall behöva införas för att avslöja mindre variationer i den mängd basspannmål som används, vilka inte märkbart påverkar produktens kvalitet är det lämpligt att anta en enhetlig värderingsmetod. Bland de tekniska metoderna för värdering av kvantiteten basspannmål har analysen av askinnehållet av de tillverkade produkterna visat sig vara den mest effektiva. Det är lämpligt att denna analys utförs på samma sätt inom hela gemenskapen.

(1) EGT nr L 181, 1.7.1992, s. 21.
(2) EGT nr L 349, 31.12.1994, s. 105.

Beviljande av exportbidrag för spannmål importerat från tredje länder och återexporterat till tredje länder förefaller inte vara försvarbart. Beviljande av exportbidrag bör därför begränsas till gemenskapens produkter.

I kommissionens förordning (EEG) nr 3665/87 av den 27 november 1987 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter [1], senast ändrad genom förordning (EG) nr 1384/95 [2], krävs att, i fall av differentiering av bidragsnivån i enlighet med destinationen, utbetalning av bidrag görs beroende av att bevis framläggs för att produkten har importerats i oförändrat skick till det tredje land eller ett av de tredje länder för vilket bidrag föreskrivs. Den enda bidragsnivå inom gemenskapen som är lägre än den som tillämpas för spannmålssektorn vid export till all tredje länder är den som fastställs för export till Schweiz och Liechtenstein. För att inte störa flertalet av gemenskapens exporter genom att kräva ett ankomstbevis för destinationen är det lämpligt att genom andra åtgärder säkerställa att de produkter som gynnats av ett exportbidrag till "alla tredje länder" inte exporteras till något av de ovan nämnda länderna. För detta ändamål finns det skäl att avstå från krav på att uppvisa ankomstbevis för export sjövägen. Ett intyg som utfärdas av medlemsstaternas behöriga myndigheter enligt vilket produkterna lämnat gemenskapens tullområde ombord på ett fartyg som är lämpat för sjötransport kan anses vara ett tillräckligt bevis.

I artikel 16 i förordning (EEG) nr 1766/92 föreskrivs att lämpliga åtgärder kan vidtas när noteringarna eller priserna på världsmarknaden för en eller flera av de produkter som anges i artikel 1 i den förordningen när gemenskapens prisnivå och när denna situation kan antas komma att bestå och förvärras och att, som en följd av detta, gemenskapens marknad störs eller hotas att störas. Det är därför nödvändigt att säkerställa ett tillräckligt stort utbud av spannmål. För detta ändamål bör exportavgifter tas ut och utfärdandet av exportlicenser bör tillfälligt upphöra, helt eller delvis.

Då den situation som avses i artikel 16 i förordning (EEG) nr 1766/92 kan uppträda inom en relativt kort tidsfrist är det nödvändigt att kommissionen vid varje tidpunkt förfogar över rätten att tillfälligt kunna upphöra med utfärdande av exportlicenser.

Bestämmelserna i kommissionens förordning (EEG) nr 1533/93 [3], senast ändrad genom förordning (EG) nr 3304/94 [4], tas in i den här förordningen och anpassas till den aktuella situationen på marknaden. Den nämnda förordningen bör därför upphävas.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 1*

För de produkter som avses i artikel 1.1 a, b och c i förordning (EEG) nr 1766/92 skall exportbidragen, de exportavgifter som avses i artikel 16 i den här förordningen och de utjämningskoefficienter som avses i artikel 13.8 andra stycket i förordning (EEG) nr 1766/92 fastställas med hänsyn särskilt till följande:

a) De priser som användas på gemenskapens representativa marknader, deras utveckling och noteringarna på marknaderna i tredje länder.

b) Försäljningskostnaderna och de förmånligaste transportkostnaderna med utgångspunkt i gemenskapens representativa marknader fram till hamn eller annan exportplats och speditionskostnaderna på världsmarknaden.

c) Den nödvändiga kvantiteten spannmål för tillverkning av förädlade produkter.

d) Avsättningsmöjligheter och försäljningsvillkor för de aktuella produkterna på världsmarknaden.

e) Undvikande av störningar på gemenskapens marknad.

f) Ekonomiska aspekter för den avsedda exporten.

g) Kvantitativa och budgetära begränsningar som härrör från avtal slutna i enlighet med artikel 228 i fördraget.

*Artikel 2*

Bestämmelserna i artikel 13.8 första stycket i förordning (EEG) nr 1766/92 skall tillämpas på varje produkt som avses i artikel 1.1 c och d i den förordningen och för de produkter som avses i artikel 1 i den förordningen och som exporteras i form av sådana varor som återges i bilaga B till denna.

Bestämmelserna i artikel 13.8 andra stycket i förordning (EEG) nr 1766/92 skall tillämpas på varje produkt som avses i artikel 1.1 c i den förordningen.

*Artikel 3*

Utjämningskoefficienterna kan differentieras efter destination.

*Artikel 4*

1. Exportbidrag för de produkter som avses i artikel 1.1 a och b i förordning (EEG) nr 1766/92 och de exportavgifter som föreskrivs i artikel 15 i den här förordningen kan fastställas genom anbudsinfordran.

Villkoren för anbudsinfordran skall garanters lika tillträde för varje person som är etablerad inom gemenskapen.

Anbudsinfordran gäller för exportbidraget eller exportavgiften.

[1] EGT nr L 351, 14.12.1987, s. 1.
[2] EGT nr L 134, 20.6.1995, s. 14.
[3] EGT nr L 151, 23.6.1993, s. 15.
[4] EGT nr L 341, 30.12.1994, s. 48.

2. Beslut om öppnande av anbudsinfordran skall fattas i enlighet med förfarandet i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92.

3. Anbudsinfordran skall åtföljas av ett offentliggörande av meddelande om anbudsinfordran som fastställs av kommissionen och i vilket det särskilt anges de olika datum då anbud kan lämnas och till vilka behöriga organ i medlemsstaterna de skall ges in.

4. Beslut angående anbudsinfordran och meddelandet om anbudsinfordran skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning.*

Mellan offentliggörandet av meddelandet om anbudsinfordran och det första datum som fastställs för att lämna in anbud skall det vara en tidsfrist på minst fem dagar.

*Artikel 5*

1. De berörda parterna skall antingan lämna ett skriftligt anbud till medlemsstaternas behöriga organ eller skicka anbudet till dessa genom skriftlig telekommunikation.

2. I anbudet skall anges:

a) Referens avseende anbudsinfordran.

b) Anbudsgivarens namn och adress.

c) Arten och kvantiteten av den produkt som skall exporteras.

d) Exportbidragets belopp per ton eller, i förekommande fall, exportavgiftens belopp per ton, uttrycket i ecu.

3. Anbudet är endast giltigt om

a) det före utgången av den tidsfrist som föreskrivs för att lämna anbud, framläggs bevis om att anbudsgivaren har ställt säkerhet för anbudet,

b) det åtföljs av ett skriftligt åtagande för de tilldelade kvantiteterna, inom två dagar efter mottagande av det meddelande om de tilldelade kvantiterna som avses i artikel 7.3 i denna förordning, lämna in en ansökan om exportlicens eller i förekommande fall en ansökan om exportlicens med förutfastställelse av en exportavgift som uppgår till samma belopp som anbudsbeloppet,

c) det inte innehåller andra villkor än de som föreskrivs i meddelandet om anbudsinfordran.

4. Ett inlämnat anbud kan inte återkallas.

*Artikel 6*

Öppnandet av anbuden skall utföras av medlemsstaternas behöriga organ, och skall inte vara offentligt. De personer som deltar i granskningen har tystnadsplikt.

Anbuden meddelas anonymt och omgående till kommissionen.

*Artikel 7*

1. På grundval av de meddelande anbuden beslutar kommissionen i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92 att fastställa ett högsta exportbidrag eller, i förekommande fall, en lägsta exportavgift eller att inte fullfölja anbudsinfordran.

2. När ett högsta exportbidraget har fastställts skall kontraktet tilldelas den eller de anbudsgivare vars anbud är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget.

När en lägsta exportavgift har fastställts skall kontraket tilldelas den eller de anbudsgivare vars anbud är på samma nivå eller högre än den lägsta avgiften.

3. Medlemsstaterna behöriga organ meddelar skriftligen alla anbudsgivare om resultatet av deras deltagande så snart kommissionen fattat sitt beslut.

*Artikel 8*

1. Exportlicensen skall utfärdas till den anbudsgivare vars anbud antagits och efter det att ansökan om exportlicens mottagits av medlemsstatens behöriga organ och för de kvantiteter som tilldelats honom.

2. Licensansökningen och licensen skall innehålla, i det fält som är avsett för detta, de destinationer som avses i förordningen om anbudsinfordran. Licensen är förenad med en skyldighet att exportera till denna destination.

*Artikel 9*

Den säkerhet som ställts vid anbudsinfordran skall frisläppas när

a) anbudet inte har antagits,

b) den anbudsgivare vars anbud antagit framlägger bevis för antgits att den säkerhet som föreskrivs i artikel 10 i kommissionens förordning (EG) nr 1162/95 [1] har ställts.

När det åtagande som avses i artikel 5.3 b inte har fullgjorts skall säkerheten förverkas utom vid force majeure.

*Artikel 10*

Exportbidragen för de produkter som avses i artikel 1.1 a, b och c i förordning (EEG) nr 1766/92 skall fastställas minst en gång i månaden.

[1] EGT nr L 117, 24.5.1995, s. 2.

*Artikel 11*

1. Exportbidraget för vetemjöl eller mjöl av blandsäd, rågmjöl, krossgryn, grovt vetemöjl och malt skall fastställas med hänsyn tagen till den kvantitet basspannmål som är nödvändig för tillverkning av 1 000 kg av produkten ifråga. Kvantiteterna i basspannmål återges i bilaga I.

2. Askinnehållet i mjöl skall bestämmas i enlighet med den analysmetod som definieras i bilaga II.

*Artikel 12*

För de produkter som avses i artikel 1.1 a, b och c i förordning (EEG) nr 1766/92 skall exportbidraget utbetalas när bevis framlagts för att produkterna har sitt ursprung i gemenskapen.

*Artikel 13*

Utan hinder av bestämmelserna i artikel 18 i förordning (EEG) nr 3665/87 är bevis för att tullformaliteterna för frisläppande för konsumtion uppfyllts inte ett krav för utbetalning av det bidrag som fastställs inom ramen för en anbudsinfordran om aktören framlägger bevis för att en kvantitet på minst 1 500 ton spannmål har lämnat gemenskapens tullområde ombord på ett fartyg som är lämpat för sjötransport.

Detta bevis framläggs genom att följande text, intygad av de behöriga myndigheterna förs in på det kontrollexemplar som avses i artikel 6 i förordning (EEG) nr 3665/87, på det enhetsdokument eller det nationella dokument som visar att varorna har lämnat gemenskapens tullområde.

« Exportación de cereales por vía marítima ; artículo 13 del Reglamento (CE) nº 1501/95 »

»Eksport af korn ad søvejen — Artikel 13 i forordning (EF) nr. 1501/95«

„Ausfuhr von Getreide auf dem Seeweg — Verordnung (EG) Nr. 1501/95 Artikel 13"

«Εξαγωγή σιτηρών δια θαλάσσης — Άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1501/95»

'Export of cereals by sea — Article 13 of Regulation (EC) No 1501/95'

« Exportation de céréales par voie maritime — Règlement (CE) nº 1501/95, article 13 »

« Esportazione di cereali per via marittima — Regolamento (CE) n. 1501/95, articolo 13 »

„Uitvoer van graan over zee — Verordening (EG) nr. 1501/95, artikel 13"

« Exportação de cereais por via marítima — Artigo 13º, Regulamento (CE) nº 1501/95 »

"Viljan vienti meriteitse — Asetus (EY) N:o 1501/95 13 artikla"

"Export av spannmål sjövägen — Artikel 13 i förordning (EG) nr 1501/95".

*Artikel 14*

När aktören lägger fram bevis för att tullformaliteterna för frisläppande för konsumtion i Schweiz eller Liechtenstein har uppfyllts skall beloppet för exportbidraget för export till "alla tredje länder", som fastställs inom ramen för en anbudsinfordran, minskas med skillnaden mellan detta belopp och beloppet på det exportbidrag som gäller för ovannämnda destinationer den dag då tilldelninger sker.

*Artikel 15*

När villkoren som avses i artikel 16 i förordning (EEG) nr 1766/92 är uppfyllda för en eller flera produkter kan följande åtgärder vidtas:

a) Tillämpning av en exportavgift. En utjämningskoefficient kan fastställas. Avgiften och utjämningskoefficienten kan differentieras beroende på destinationen.

b) Tillfälligt upphörande, helt eller delvis, med utfärdande av exportlicenser.

c) Avslag, helt eller delvis, av ansökan om exportlicens som är under behandling.

*Artikel 16*

I de fall då ingen anbudsinfordran äger rum, skall exportavgiften vara den som tillämpas den dag då tullformaliteterna uppfylls.

På begäran av den berörda parten, varvid denna begäran skall lämnas in samtidigt med ansökan om exportlicens, skall den exportavgift som tillämpas den dag då ansökan om exportlicens lämnas in också tillämpas på den export som skall genomföras under licensens giltighetstid.

*Artikel 17*

Kommissionen kan i nödfall vidta de åtgärder som avses i artikel 15 b. Kommissionen skall underrätta medlemsstaten om sitt beslut och skall offentliggöra beslutet i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning.*

*Artikel 18*

Förordning (EEG) nr 1533/93 upphävs.

Den gäller dock fortfavarande i fråga om licenser som utfärdats före den 1 juli 1995.

*Artikel 19*

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1995.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 juni 1995.

*På kommissionens vägnar*
Franz FISCHLER
*Ledamot av kommissionen*

---

*BILAGA I*

| | KN-nr | Finmalet mjöl, krossgryn och grovt mjöl med ett askinnehåll per 100 g (uttryckt i mg) | Antal kg spannmål per 1 000 kg av produkterna ifråga |
|---|---|---|---|
| 1. Finmalet mjöl av spältvete och blandsäd | 1101 00 15 100 | 0 – 600 | 1 370 |
| | 1101 00 15 130 | 601 – 900 | 1 280 |
| | 1101 00 15 150 | 901 – 1 100 | 1 180 |
| | 1101 00 15 170 | 1 101 – 1 650 | 1 090 |
| | 1101 00 15 180 | 1 651 – 1 900 | 1 020 |
| 2. Rågmjöl | 1102 10 00 500 | 0 – 1 400 | 1 370 |
| | 1102 10 00 700 | 1 401 – 2 000 | 1 080 |
| 3. Krossgryn och grovt mjöl från vete | 1103 11 90 200 | 0 – 600 | 1 370 |
| 4. Krossgryn och grovt mjöl från durumvete | 1103 11 10 200 | 0 – 1 300 (0,160 mm såll) | 1 500 |
| | 1103 11 10 400 | 0 – 1 300 | 1 340 |
| | 1103 11 10 900 | större än 1 300 | 1 260 |
| 5. Malt som inte är rostad | 1107 10 19<br>1107 10 99 | | 1 300 |
| Rostad malt | 1107 20 00 | | 1 520 |

*BILAGA II*

**Metod för dosering av aska i mjöl**

*Apparatur*

1. Laboratorievåg med en känslighet på 0,1 mg. Likvärdig vågskål.
2. Elektrisk muffelugn med tillräcklig cirkulation av luft och försedd med regleringsanordning och temperaturkontroll.
3. Runda förbränningskapslar med platt botten (diameter ungefär 5 cm, maximal höjd 2 cm) företrädesvis av en legering av guld och platina eller i kvarts eller porslin.
4. Ecksikator (med en inre diameter av ungefär 18 cm) försedd med ett rör och en perforerad skiva i porslin eller aluminium.

   Det dehydratiserande medlet består av kalciumklorid, anhydridfosfor eller blåfärgrad silicagelé.

*Metod*

1. Provets vikt skall vara 5 till 6 g. När det gäller mjöl vars askinnehåll, som anges som torrsubstans, förmodligen är högre än 1 % skall provets vikt vara 2 till 3 g. Det är tillräckligt att justera provets vikt till en noggrannhet av 10 mg. Alla de andra vägningarna bör utföras med en noggrannhet av 0,1 mg.
2. Kapslarna skall, omedelbart före användandet, värmas i muffelugnen till förbränningstemperatur och fram till en konstant vikt. I allmänhet räcker en tidsperiod på 15 minuter.

   Kapslarna kyls sedan ned i ecksikatorn till laboratoritemperatur enligt de villkor som anges i punkt 7.
3. För in provet i kapseln och fördela det jämnt utan att trycka ihop det. Fukta provet med 1 till 2 ml etylalkohol omedelbart före förbränningen.
4. Placera kapslarna vid ugnen som skall ha öppen lucka. När substansen har slutat brinna skall kapslarna skjutas in i ugnen. När luckan till ugnen är stängd skall en tillräcklig luftström upprätthållas men den skall inte vara så stark att den drar med sig substansen utanför kapslarna.
5. Förbränningen skall leda till att mjölet helt förbränns, inberäknat de kolpartiklar som kan vara inneslutna i askan. Den kan anses som avslutad när återstoden är praktiskt taget vit efter nedkylning.
6. Förbränningstemperaturen bör uppgå till 900 °C.
7. När förbränningen är avslutad skall kapslarna tas ut från ugnen och ställas på en eternitplatta för kylning under ungefär en minut och sedan föras in i ecksokatorn (högst 4 kapslar på samma gång). Den stängda ecksikatorn förs till analysvågen. Väg kapslarna efter komplett nedkylning (ungefär en timme).

*Resultat*

1. Felaktighetsgräns: När askinnehållet inte överstiger 1 % bör inte ett provresultat som utförts två gånger ha en avvikelse som överstiger 2 % av askinnehållet. Om avvikelsen överstiger denna gräns bör provet göras om.
2. Askinnehållet återges för 100 partier torrsubstans och avrundas till 0,01.